

ผลการสอนโดยใช้เพลงประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

THE EFFECTS OF USING SONGS IN TEACHING CHINESE ON LEARNING ACHIEVEMENT
OF PRIMARY ONE STUDENTS

ณัฐจิตา สุขสำราญ

คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต หลักสูตรสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

chananunfom@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยวาสา อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 1 ห้องเรียนรวม 30 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน โดยใช้เพลงประกอบจำนวน 4 แผน มีคุณภาพในระดับเหมาะสมมาก 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ซึ่งเป็นข้อสอบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.65 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.45

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาจีนโดยใช้เพลงประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาจีนโดยใช้เพลงประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การสอนโดยใช้เพลงประกอบ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน

ABSTRACT

The purposes of this study were to study : 1) to compare the Prathomsuksa 1 students' achievement between before learning and after learning through sing songs supplement in teaching Chinese who obtained 80 percent of total scores. 2) to compare the Prathomsuksa 1 students' achievement between before learning and after learning through using songs supplement in teaching Chinese. The sample was 30 Prathomsuksa 1 students in the second semester of the academic year 2560 from Watpromjariyawas School, this sample was selected by cluster random sampling. The research instrument consisted of 1) 4 lesson plans of Chinese learning based on songs was at a high level. 2) The Chinese achievement test having 20 items with 3 choices, the degree of difficulty between 0.25-0.65, the discrimination power between 0.20-0.80 and the reliability coefficient of 0.45.

The findings were as follows:

- 1) The prathomsuksa 1 students' achievement after being taught using songs supplement were higher than before statistically at the .05 level of significance.
- 2) The Prathomsuksa 1 student' achievement after being taught using songs supplement were higher than 80 percent of the total scores.

Keywords: Comanche use soundtrack music Teaching, Achievement of Chinese language class

1. บทนำ

ภาษาจีนเป็นอีกภาษาที่คนทั่วโลกใช้กันมากรองลงมาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งภาษาจีนนับว่าเป็นภาษาที่สามของโลก ภาษาจีนเป็นแหล่งอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่หนึ่งในสองของทวีป ดังนั้น การบันทึกความรู้และวิทยาการต่างๆ จึงเป็นภาษาจีนไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านปรัชญาประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ภาษาไม่เพียงแต่สามารถใช้เพื่อความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ยังสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศอีกด้วย ซึ่งภาษาจีนเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก และถือเป็นห้าภาษาหลักขององค์การสหประชาชาติ ภาษาจีนย่อมมีประโยชน์อย่างยิ่ง คนที่สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ก็เท่ากับมีเครื่องมือชิ้นสำคัญ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จทางการเรียน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี การประกอบอาชีพ และการศึกษาหาความรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ

กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งสถานศึกษาที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสามารถเปิดหลักสูตรในรูปแบบต่าง ๆ ได้ และผู้เรียนที่มีความสนใจก็สามารถที่จะเลือกเรียนในหลักสูตรนั้นๆ ได้ตามความสนใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ผลการศึกษาคะแนนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครนครสวรรค์ ผลการสอบวิชาภาษาจีนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ซึ่งรับผิดชอบดูแลจัดการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา ต้องนำผลการสอบของนักเรียนมาทบทวน ซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าครึ่งมากและบางคนสอบได้ 0 คะแนน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคุณภาพของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ยังไม่มีคุณภาพระดับที่น่าพอใจจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยาวาส สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครนครสวรรค์ในแต่ละปีการศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ใน ระดับต่ำ ต้องปรับปรุง ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (จากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยาวาส, 2558) ปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยาวาส สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครสวรรค์ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยใดบ้าง และปัจจัยใดที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนสูงขึ้นและสามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

การเรียนรู้ภาษาได้ดีนั้นจะเกิดในช่วงวัยเด็ก (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545) ดังนั้นเด็กในระดับชั้นประถมศึกษา จึงเป็นช่วงวัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่ควรเอาใจใส่และปลูกฝังการเรียนรู้ด้านภาษา การที่จะทำให้เด็กในช่วงวัยนี้ชอบและรักการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปในเชิงบวกหรืออบอุ่นและผ่อนคลาย ทุกคนต่างเป็นมิตรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณค่า ทั้งครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้เกิดความมั่นใจ รู้สึกปลอดภัย ส่งผลให้นักเรียนเกิดการกระตือรือร้นในการเรียนรู้ได้สูงขึ้น (Moon, 2005) ส่วนกิจกรรมหรือเทคนิคที่ใช้สอนก็ควรทำให้นักเรียนเกิดความสนุกไปกับการเรียนรู้ เนื่องจากเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี ไม่สนใจหรือตั้งใจจดจ่อเกี่ยวกับการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ แต่พวกเขาจะสนใจการเรียนรู้โดยใช้เกมส์ เพลง และกิจกรรมอื่นๆ ที่สร้างความสนุกสนาน ทำให้ได้เรียนไปพร้อมกับเล่น (deAndres, 2002) เพลงเป็นสิ่งที่สามารถสื่อ แสดงออก หรือถ่ายทอดอารมณ์ของความรัก ความรู้สึกต่าง ๆ เรื่องราวหรือสิ่งที่น่าจดจำ ไม่ว่าจะมีความฝัน จินตนาการ หรืออุดมคติของช่วงเวลาหนึ่งที่ผ่านมา เพลงมีมากมายหลากหลายรูปแบบ ซึ่งการถ่ายทอดความหมายความรู้สึกก็ล้วนแตกต่างกันไป แต่บทเพลงจะสามารถสะท้อนอยู่ในหัวใจของผู้ฟังเมื่อสัมผัสและเกิดการรับรู้ (Bolitho et al., 2003) จะเห็นได้ว่า เมื่อนักเรียนมีความสุขกับการเรียน นักเรียนจะเรียนรู้ได้มาก ดังนั้น กิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจและควรนำมาใช้ในการสอนเด็กเล็กก็คือ เพลง ซึ่งเพลงสามารถสร้างแรงจูงใจ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ภาษาโดยนักเรียนจะสามารถพูดเป็นประโยคได้แทนที่จะพูดเป็นคำๆ และมีการเว้นจังหวะได้อย่างถูกต้องเป็นธรรมชาติ (Weikart, 1998) ทั้งนี้เพลงสามารถส่งเสริมทักษะในหลายด้าน ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน จึงสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้ทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูดและการฟัง เพราะเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันการสอนทักษะทางภาษานั้นจะเริ่มจากการสอนทักษะการฟังไปสู่การพูด อ่านและเขียนตามลำดับ ทักษะการฟังและทักษะการพูดถือได้ว่าเป็นจุดสำคัญของการสื่อสาร โดยทั่วไปแล้วการฟังและการพูดถือได้ว่าเป็นทักษะแรกของการเรียนภาษาพื้นฐานที่จำเป็น และเพลงก่อให้เกิดทักษะการฟังและการพูดมากด้วยเช่นกัน (Kathleen, 1999) เช่นเดียวกับ (Bommel et al, 2001) ซึ่งสาธิตให้เห็นว่าให้เห็นว่าเพลงและภาษาถูกประมวลในสมองอย่างเป็นอิสระ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ทั้งเพลงและภาษาจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน โดยที่ไม่รบกวนความจำแต่อย่างใด การใช้เพลงขณะสอนภาษาจะไม่ทำให้นักเรียนไขว้เขวหรือไปยับยั้งการเรียนรู้รูปแบบภาษา และจะช่วยเพิ่มระดับองค์ความรู้ทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพลงสามารถช่วยเรื่องความจำได้เป็นอย่างดี

ในชีวิตประจำวันของคนเรานั้นเต็มไปด้วยจังหวะและทำนองเพลงมากมาย เพลงมีความผูกพันต่อมนุษย์อย่างมาก เริ่มตั้งแต่ทารกในครรภ์มารดาเมื่อได้ยินเสียงดนตรีจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อเสียงดนตรี เพลงกับเด็กเล็กว่าโดยธรรมชาติเด็กสนใจเพลงและดนตรีตั้งแต่เล็ก ๆ จะสังเกตได้จากพฤติกรรมแสดงความพอใจ เช่น ใช้ช้อนเคาะ

โต๊ะ เกาะจานและทำเสียงสูงๆ ต่ำๆ บางครั้งก็เลียนเสียงเพลงที่ได้ฟังจากวิทยุ โทรทัศน์ เทป และทำท่าทางประกอบไปด้วย ปฏิภาณที่เด็กเล็กมีต่อเพลงขึ้นอยู่กับวัยของเด็ก ประเภทของเพลง ความไพเราะและอารมณ์ร่วมของเด็ก ในขณะนั้น บางคนชอบและแสดงความรู้สึกด้วยการนั่งฟังได้อย่างเพลิดเพลินเป็นเวลานาน บางคนแสดงออกด้วยการเคลื่อนไหว บางคนแสดงออกด้วยการร้องเพลง แต่ที่ทุกคนแสดงออกเหมือน ๆ กันคือ มีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม มีท่าทางที่แสดงถึงความสุข ความพอใจ จึงกล่าวได้ว่าเพลงมีอิทธิพลต่อชีวิตเป็นอย่างมากยิ่ง เพลงมีบทบาททางอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ทุกเพศทุกวัย เพลงเป็นสื่อการสอนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับผู้เรียน (ลออ ชูติกร, 2537) เพลงช่วยสร้างความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ สร้างบรรยากาศห้องเรียนที่ดี (Esen1990) นอกจากนี้เพลงช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน (รองเนื่อง สุขสมิติ, 2537) การใช้เพลงประกอบการสอนจะช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กเรียนในการเรียน ช่วยให้จดจำเนื้อหาและประทับความรู้สึกไว้ได้นาน และช่วยทำให้บทเรียนยากดูง่ายขึ้นการใช้เพลงประกอบการสอนในระดับประถมศึกษาที่มีประโยชน์มากเพราะเด็กในวัยนี้ชอบเล่นชอบแสดงชอบร้องเพลง (สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์, 2550)

จากปัญหาความสามารถในการฟังการพูดและการขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนภาษาจีนได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา ซึ่งพบว่าวิธีการสอนภาษาจีน โดยใช้เพลงประกอบการจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะเบื้องต้นในการเรียนภาษา คือ ทักษะการฟังและการพูด เพลงช่วยสอนผู้เรียนให้มีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังและพูด เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ ครูมีการพัฒนาการจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ และมีความสนใจ การใช้เพลงประกอบการสอนภาษาจีนส่งผลให้ความสามารถในการฟังและพูด ในวิชาภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งอยู่ในช่วงวัยเด็ก อายุประมาณ 7 – 8 ปี อันเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมกับการปลูกฝังการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษา ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสอนโดยใช้เพลงเป็นสื่อ เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกสนุกสนานกับการทำกิจกรรมในการเรียนรู้ ช่วยให้มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนทำกิจกรรมเพลง พัฒนาระดับความสามารถในการฟังและพูดภาษาจีนในระดับชั้นที่สูงขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ

3. การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยวาส สำนักการศึกษาเทศบาลนครนครสวรรค์ จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนจำนวน 92 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยาวาส อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครนครสวรรค์ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 30 คน ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้ สุ่มนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยาวาสในปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครนครสวรรค์ จำนวน 3 ห้องเรียน

สุ่มอย่างแบบกลุ่ม โดยสุ่มจากนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยาวาส ทั้งหมด 3 ห้องเรียน สุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับสลาก จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนห้อง 3 จำนวน 30 คน ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบ โดยแบ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง ได้แก่

- 1) ตัวเลขแสนสนุก จำนวน 3 ชั่วโมง
- 2) อรุณสวัสดิ์-ราตรีสวัสดิ์ จำนวน 3 ชั่วโมง
- 3) หน้าที่ของอวัยวะทั้ง 5 จำนวน 3 ชั่วโมง
- 4) สัตว์ที่วิ่งเร็ว จำนวน 3 ชั่วโมง

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอน การคัดเลือกบทเพลงที่ใช้ในการสอน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของแผนการสอน ในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (ละเอียด จุฑานนท์, 2544) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย ซึ่งอาจทำได้โดยการนำเข้าสู่เนื้อหาโดยใช้เพลงประกอบการจัดการเรียนการสอนเป็นการจูงใจให้นักเรียนสนใจในบทเรียนที่ครูกำลังจะสอน

2. ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มด้วยการให้นักเรียนร้องเพลงแล้วแสดงท่าทางประกอบ หรือร้องเพื่อให้จดจำเนื้อหาสำคัญ ๆ ในบทเรียนนั้น ๆ ได้ โดยครูผู้สอนเป็นผู้นำการฝึก เน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาเน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมาย ครูผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมสถานการณ์สำหรับฝึกไว้หลายรูปแบบ

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Practice) การฝึกขั้นตอนนี้สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะต้องสรุปบทเรียน โดยนำบทเพลงที่มีเนื้อร้อง สรุปความจากบทเรียนมาให้อ่านหลังจากสอนเรื่องนั้น ๆ จบแล้ว เพื่อเป็นการทบทวน และให้นักเรียนจดจำเรื่องราวหรือเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทางให้

วิธีการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอน ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้องของเนื้อหา สำนวนภาษา และนำไปปรับปรุงแก้ไข

2. สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญใช้ประกอบการประเมินหรือตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 ข้อ ประกอบด้วย ตอนที่ 1 องค์กรประกอบทั่วไป ตอนที่ 2 องค์กรประกอบการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบ

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (มาลี คล่องธัญกรณ์, 2554 : 97) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขแล้วมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (มาลี คล่องธัญกรณ์, 2554, น.97) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของแต่ละแผน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบ แบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตอบถูก	ให้ 1 คะแนน
ตอบผิด/ไม่ตอบ/ตอบมากกว่าหนึ่งตัวให้ข้อเดียวกัน	ให้ 0 คะแนน

ในการสร้างและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาจีนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 เพื่อดูโครงสร้างเนื้อหาจุดประสงค์ วิทยากรณ์ และคำศัพท์ ตามระเบียบของทาง โรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยวาส ว่าด้วยการวัดและประเมินผล คู่มือครูผู้สอน หนังสือเรียนภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2. ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างข้อสอบจากหนังสือวัดผลการศึกษาของ สมนึก กัททิษธนิน (2546 : 155-184) และศึกษาการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีน

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องภาษาจีน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. กำหนดจุดประสงค์ เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด เพื่อสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และจะใช้เป็นแบบทดสอบฉบับจริงจำนวน 20 ข้อ

5. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกต้องใช้คำถามครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ผู้วิจัยกำหนด

ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำ หรือตรวจสอบข้อบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขการใช้คำถาม ตัวเลือก ความถูกต้องด้านภาษา ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นำคะแนนที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC) ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 แสดงว่าข้อสอบมีความตรงเชิงเนื้อหา ผลการประเมินพบว่า ข้อสอบข้อที่ 13, 16, 22 และ 29 มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 ให้ตัดทิ้ง เลือกเฉพาะข้อสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้จำนวน 26 ข้อ ไปหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) แล้วคัดเลือกไว้ใช้ จำนวน 20 ข้อ

2. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยวาส อำเภอมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คนแล้วตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่าหนึ่งตัวให้ข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน และนำผลการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) แบบอิงเกณฑ์ และค่าอำนาจจำแนกบี (B) แบบอิงเกณฑ์ ของข้อสอบเป็นรายข้อ (บัญญัติ ชำนาญกิจ และนวลศรี ชำนาญกิจ, 2550, น.56)

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) แบบอิงเกณฑ์ และค่าอำนาจจำแนกบี (B) แบบอิงเกณฑ์ ของข้อสอบเป็นรายข้อแล้ว มาคัดเลือกให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์และพฤติกรรมที่วัด โดยคัดเลือกแบบทดสอบไว้จำนวน 20 ข้อ จากผลการวิเคราะห์ข้อสอบ พบว่าข้อสอบจำนวน 26 ข้อ มีค่า P อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่า B ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เป็นไปตามเกณฑ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย ที่อยู่ระหว่าง 0.43 – 0.60 และค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.25 – 0.65 ไปไว้ใช้ และผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้อีกครั้งกับนักเรียนกลุ่มเดิม เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ Shrok and Coscarelli (1990 อ้างถึงใน บัญญัติ ชำนาญกิจ, และนวลศรี ชำนาญกิจ, 2550, น. 56) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.45

5. จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนหลัง (One group pretest – posttest design) (ชูศรี วงศ์ธนะ, 2546, น. 283)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ ทดสอบก่อนเรียน (Pre- test) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบ กับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีกำหนดการสอน
3. เมื่อสิ้นสุดการสอนวิชาภาษาจีน โดยใช้เพลงประกอบการสอน ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน บันทึกผลคะแนนไว้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล
4. นำคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน-หลังเรียนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

4. ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
หลังเรียน	30	20	16.73	1.14	3.52

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ในปีการศึกษา 2560 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนพบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 16.73 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.14 และมีค่า t ที่ได้จากการคำนวณคือ 3.52 ซึ่งมากกว่า 1.70 สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบได้ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	\bar{X}	S.D	t	sig.
ก่อนเรียน	30	10.80	1.16	31.00*	.000
หลังเรียน	30	16.73	1.14		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่าในผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 10.80 และ หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.73 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การอภิปรายผล

ผลการสอนโดยใช้เพลงประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาค่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนพบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 16.73 จากคะแนนเต็มทั้งหมด 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เกณฑ์ร้อยละ 80 โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 26 คนจากจำนวนทั้งสิ้น 30 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 นั่นเพราะว่าวิธีการสอนโดยใช้เพลงประกอบ เป็นวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารที่ช่วยให้นักเรียนสนุกสนานและจำเนื้อหาได้ ประกอบกับนักเรียนได้รับการฝึกสอนอย่างเป็นขั้นตอนและเรียนรู้ด้วยตนเองตามวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 3 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ, ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก, ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งขั้นที่ 1 เป็นการเริ่มต้นนำเสนอเนื้อหาใหม่สร้างความเข้าใจและสร้างแรงดึงดูดความสนใจด้านเนื้อหาและฝึก ในขั้นที่ 2 ขั้นฝึก เป็นขั้นที่ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา และให้นักเรียนเข้าใจความหมาย โดยครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกแบบค่อยๆ ฝึก และปล่อยให้ผู้เรียนฝึกร้องเพลงเอง ส่วนขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริงด้วยตนเอง ครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางใช้เพลงประกอบในขั้นที่ 1-2 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ตามแนวทางของหลักสูตร ตามแนวคิดหลักการในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เพลงคัดเลือกเพลงที่มีเนื้อหาที่น่าสนใจให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยทำการวิเคราะห์จากสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กิจกรรมที่นำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหามากที่สุด นักเรียนมีความสุขและสนุกสนานในการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบวิชาภาษาจีนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณินิจ จันทรแก้ว (2552) ซึ่งทำวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการจำคำศัพท์

ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบและไม่มีเพลงประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่มีเพลงประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Flowers (1998) ซึ่งได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการจำคำศัพท์ของนักเรียนโดยผ่านการใช้เพลงและเปรียบเทียบระหว่างคำศัพท์ที่คัดเลือกรมาเฉพาะจากบทเพลงกับคำศัพท์ปกติทั่วไป พบว่านักเรียนสามารถเรียนรู้วิธีการจำคำศัพท์โดยผ่านสื่อเพลงได้อย่างดี และสามารถจำคำศัพท์ที่คัดมาจากเพลงได้เร็วกว่าคำศัพท์ปกติ

2. ผลการศึกษากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจจะเนื่องจาก วิธีการสอนโดยใช้เพลงประกอบเป็นวิธีการสอนที่แปลกใหม่สำหรับนักเรียน ซึ่งนักเรียนคุ้นเคยกับการอ่านไปเรื่อยๆ อ่านแบบผ่านๆ ซ้ำไปซ้ำมา อ่านตามครู แต่วิธีการสอนโดยใช้เพลงประกอบเป็นวิธีการที่เป็นขั้นเป็นตอนอย่างมีระบบ ช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ อีกทั้งในขั้นตอนการสอนเพื่อการสื่อสารในแต่ละขั้นนักเรียนได้ปฏิบัติจริง กล่าวแสดงออก สนุกสนาน นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ซึ่งในขั้นฝึกนักเรียนจะฝึกร้องเพลงด้วยตนเอง การร้องเพลงจะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและสนุกสนาน การที่นักเรียนได้ฝึกร้องด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา และสนุกสนานกับการเรียน ไม่ทำให้รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนภาษาจีน อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับสิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2550, น. 29-30) กล่าวถึงข้อดีของการสอนโดยใช้เพลงว่า การใช้เพลงประกอบการสอนจะช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กในการเรียนช่วยให้จดจำเนื้อหาและประทับใจความรู้สึกไว้ได้นาน และช่วยทำให้บทเรียนดูง่ายขึ้น การใช้เพลงประกอบการสอนในระดับประถมศึกษา มีประโยชน์มาก เพราะเด็กในวัยนี้ชอบเล่น ชอบแสดง ชอบร้องเพลง และนอกจากนี้ การใช้เพลงประกอบการสอนยังเป็นการช่วยส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็กช่วยเสริมสร้างให้เด็กมีระเบียบวินัย มีประสบการณ์กว้างขวางและช่วยสร้างสัมพันธภาพอย่างเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเพชร นาอุดม (2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การตอบสนองด้วยท่าทางเกม และเพลง สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนการใช้กิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 และค่า S.D. เท่ากับ 0.57 คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.33 ค่า S.D. เท่ากับ 1.52 นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การตอบสนองด้วยท่าทาง เกมและเพลง มีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยตามสมมติฐานของการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบวิชาภาษาจีน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 มีคะแนนเฉลี่ย 16.73 จากคะแนนเต็มทั้งหมด 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เกณฑ์ร้อยละ 80 โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 26 คน จากจำนวนทั้งสิ้น 30 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาจีนโดยใช้เพลงประกอบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบ ผู้สอนควรให้นักเรียนมีโอกาสในการคัดเลือกเพลงในการเรียนรู้ เพราะจะช่วยทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น

2. เพลงที่เลือกควรเป็นเพลงที่ทันสมัยอยู่ในกระแสนิยมเป็นที่สนใจของผู้เรียน จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ แต่ก็ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยการสอนโดยใช้เพลงประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนในระดับชั้นอื่นได้รับการพัฒนาการเรียนรู้

2. ควรมีการทำวิจัยการสอนโดยใช้เพลงประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น บุคคลในครอบครัว ผลไม้ เครื่องดื่ม และยานพาหนะ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนุสสทกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กุรุสภาลาดพร้าว.

บัญญัติ ชำนาญกิจ, และ นवलศรี ชำนาญกิจ.(2550). *ระเบียบวิธีวิจัย*. นครสวรรค์: สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. (2548). ระบบภาษาจีนกลาง. *วารสารภาษาจีนพื้นฐานเพื่อการสื่อสาร*. (2) 215-330.

สมนึก กัททิษณิน. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กทม: ประสานการพิมพ์.

สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์. (2550). *การสอนระดับประถมศึกษาปีที่ 2*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.